ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସତାବନ୍ନ ନମ୍ବର

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟମାନଙ୍କର ଉନ୍ମୋଚନ: ଅନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଯାତ୍ରା

Jeff Pippenger
2024-01-21

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଜଗତର ଅନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହନ୍ତି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ସେହି ଏକେଇ ଧାରାକୁ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନେ ଏକେଇ ପୁସ୍ତକ। ଏହି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଲେଖିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଆମକୁ ଏହା ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଏମିତି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି, ଯାହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହାର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ। ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ସନ୍ଦେଶ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି। ଏହି ସନ୍ଦେଶ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଏକକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯେ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାଦାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେଉଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନର ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ।

ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ "ସମୟ ସନ୍ନିକଟ" ଅଟେ, ସନ୍ଦେଶଟି ଅମୋହରିତ ହୁଏ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ମିଳୁଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବରେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକମାନେ, ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶର ଅମୋହରଣ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ। ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ହିଁ ଏହି ଅମୋହରଣ ସଂପନ୍ନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଏହା କରନ୍ତି, ସନ୍ଦେଶଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏକ ସୁସଂରଚିତ ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ସେ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ସନ୍ଦେଶଟି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି; ପିତାଙ୍କୁ ସାତଟି ମୋହରରେ ମୋହରିତ ବାଇବେଲ ଧାରଣ କରୁଥିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ଯିଏ ଦାଉଦଙ୍କ ମୂଳ ଏବଂ ବଧ ହୋଇଥିବା ମେଷଶାବକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ପୁସ୍ତକଟି ଗ୍ରହଣ କରି ତାହାର ମୋହରଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରନ୍ତି।

ତାହା ପରେ ଯୀଶୁ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ଗବ୍ରିଏଲ, ଅନ୍ୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ, ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାନ୍ତି, ଯିଏ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଲେଖି ତାହାକୁ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ସମୟ ସନ୍ନିହିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ୍ଦେଶର ଉଦ୍ଘାଟନ ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ଷେପୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଲେଖନର ଲକ୍ଷ୍ୟିତ ପାଠକ ଥିବା କଳିସିଆମାନଙ୍କ ଭିତରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରେ; ଏବଂ ସେହି କଳିସିଆ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାର ଆଧାରରେ, ସେମାନେ ନିଜେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀର ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଛନ୍ତି। ଯେମାନେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ "ଜ୍ଞାନୀ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ଦୁଷ୍ଟ" ବୋଲି, ଏବଂ ମାଥିଉଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ମୂର୍ଖ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୁଅନ୍ତି।

ଅନ୍ତିମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଗୁପ୍ତତତ୍ତ୍ୱର ଉନ୍ମୋଚନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସତରହ ଅଧ୍ୟାୟର ନବମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପିତ ହୋଇଛି, କାରଣ ସେହି ପଦ ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ଏକ ଏମିତି ଉପାଦାନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ। ସେହି ପଦ ଏହାକୁ ଏପରିଭାବେ କରେ ଯେ, ପଦର ସତର୍କତା-ପତାକା ପରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଆସେ, ତାହାକୁ "ଜ୍ଞାନୀମାନେ" ହିଁ ବୁଝିବେ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରେ।

> ଏଠି ସେହି ମନ ଅଛି ଯାହାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ସେହି ସାତ ମୁଣ୍ଡ ସାତ ପର୍ବତ, ଯାହାଉପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବସିଅଛି। ଏବଂ ସେଠାରେ ସାତ ରାଜା ଅଛନ୍ତି: ପାଞ୍ଚ ଜଣ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିନାହାନ୍ତି; ଆଉ ସେ ଯେବେ ଆସିବେ, ସେ କିଛିକାଳ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏବଂ ସେହି ପଶୁ ଯେ ଥିଲା, ଏବଂ ନାହିଁ, ସେହି ନିଜେ ଅଷ୍ଟମ, ଏବଂ ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଏବଂ ସେ ବିନାଶକୁ ଯାଉଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:9–11।

"ଜ୍ଞାନ ଥିବା ମନ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବାଟି "ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର" ମନ ଅଟେ। "ଜ୍ଞାନୀମାନେ" ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝନ୍ତି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଚିହ୍ନର ତୁରନ୍ତ ପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଯେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି, ସେହିଟି ଏମିତି ଏକ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯାହା ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଯିବ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବ; ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଟି ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ସେହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଶେଷ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଯାହା ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ହେଲା—ସେହି ଆଠଟି ରାଜ୍ୟ ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ସତ୍ୟର ପ୍ରକାଶନ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି ସୀମିତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ସମର୍ଥନ କରେ, ଯାହା ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଏହା ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତାରେ ଦୀପ୍ତ ହେଲା, କାରଣ ଏହାରେ ସେହି ସତ୍ୟ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ନିହିତ ଅଛି, ଯେତେକି ମିଲରାଇଟମାନେ ଇତିହାସରେ ନିଜମାନଙ୍କର ସୀମିତ ସ୍ଥିତିବିନ୍ଦୁରୁ ବୁଝିପାରିଥିଲେ; ଏବଂ ଏହା "ଦଶ" ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ଭାବେ ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ "ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଥିବା ମନ ଅଛି" ବୋଲି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସତର୍କବାଣୀର ସତର୍କ ସଙ୍କେତଦୀପ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ଏପରି ଅର୍ଥ କରାଯାଏ: ପରବର୍ତ୍ତୀ ସତ୍ୟ ସେହି ସଭାମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପଠାଯାଏ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପାପାସୀୟ ଅନ୍ଧକାରର ବାରଶେ ସାଠି ବର୍ଷର ଅରଣ୍ୟଭୂମିକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି କାଳଖଣ୍ଡର ସଠିକ୍ ଶେଷବିନ୍ଦୁରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1798 ମସିହାରେ, ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏହା ସେହି ସମାନ ଐତିହାସିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା।

> ଏବଂ ମୁଁ ସମୁଦ୍ରର ବାଲୁକା ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲି, ଏବଂ ସମୁଦ୍ରରୁ ଗୋଟିଏ ପଶୁ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିବାକୁ ଦେଖିଲି; ତାହାର ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ଶିଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦଶଟି ମୁକୁଟ ଥିଲା, ଓ ତାହାର ମୁଣ୍ଡମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିନ୍ଦାର ନାମ ଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:1।

"ସମୁଦ୍ରର ବାଲୁକା" 1798କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଏହା ସେହି ଐତିହାସିକ ଦୃଷ୍ଟିବିନ୍ଦୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେଉଁଠାରୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ (ସମୁଦ୍ରର ପଶୁ) ଅତୀତକାଳୀନ ରୂପରେ, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ (ପୃଥିବୀର ପଶୁ) ଉଦୟମାନ ଅବସ୍ଥାରେ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଏକ ନାଗରୂପେ କଥା କହୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ତାପରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ "ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି" ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ କରେ, ଯାହା କଥା କହିବ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରବିବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଧାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ।

> "ଯେ ସମୟରେ ପାପାସୀ, ନିଜର ଶକ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ, ନିର୍ଯାତନାରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ବାଧ ହେଲା, ସେ ସମୟରେ ଯୋହନ ଏକ ନୂତନ ଶକ୍ତିକୁ ଉଦୟ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲେ, ଯେହା ନାଗର ସ୍ୱରକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବା ସହିତ ସେହି ଏକେ ନିଷ୍ଠୁର ଓ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବ। ଏହି ଶକ୍ତି, ଯାହା କଳିସିଆ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ ଶକ୍ତି, ମେଷଶାବକସଦୃଶ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପଶୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଶୁମାନେ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉଠିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ପୃଥିବୀରୁ ଉଠିଲା, ଯାହା ଏହା ଯେହି ଜାତିକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରୁଥିଲା—ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା—ସେହି ଜାତିର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।"
> Signs of the Times, February 8, 1910.

ସତରହ ଅଧ ାୟରେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀର ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ ପ୍ର ସ୍ତୁତିକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବା ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଇତିହାସର ସେହି ଏକେ ଦୃଷ୍ଟ ି ସ୍ଥ ଳକୁ ନିଆଯାଇଛି। ସେହି ଦୃଷ୍ଟ ି ସ୍ଥ ଳରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ଅବସ୍ଥ ାରେ ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି। ପ୍ର ଥମେ ତାଙ୍କ ୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଏ ଯେ, ସେହି ପଶୁ ଉଭୟ ମଣ୍ଡ ଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟ କୁ ନିୟନ୍ତ୍ର ଣ କରେ, କାରଣ ସେ କେବଳ ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସାତଟି ପର୍ବତ ଉପରେ ମଧ ବସିଛି। ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟ ାର ବସିଥିବା ଅବସ୍ଥ ା ଏହାକୁ ପରିଚୟ କରାଏ ଯେ ସେହି ପଶୁଟିଏ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରୁଥିବା ସେହି ଜଣେ; ଏବଂ ଯିଏ ପଶୁଟିଏ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରେ, ସେହି ଜଣେ ପଶୁଟିଏକୁ ନିୟନ୍ତ୍ର ଣ କରେ।

> ତୁମେ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିଲା, ସେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ସେହି ମହାନଗର ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:18।

"ରାଜ୍ୟ କରେ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଧାରଣ କରିବା ଏବଂ ଅଧିକାର କରିବା। ଜଣେ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଲାଗାମ ଧରି ପଶୁ ଉପରେ ଅଧିକାର କରେ। ପାପାସୀ ସାତୋଟି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଏବଂ ସାତୋଟି ପର୍ବତ ଉପରେ ମଧ ଅଧିକାର କରେ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିଏଲ ନେବୂଖଦ୍ନେସ୍ସରଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର "ମୁଣ୍ଡ" ଅଟନ୍ତି। ଯିଶାୟ ପୁସ୍ତକର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ମୁଣ୍ଡ" ବୋଲି ରାଜା, ରାଜଧାନୀ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟକୁ ମଧ ବୁଝାଯାଏ।

> କାରଣ ସିରିୟାର ମୁଣ୍ଡ ଦମସ୍କ; ଏବଂ ଦମସ୍କର ମୁଣ୍ଡ ରେସିନ୍; ଏବଂ ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଟି ବର୍ଷ ମଧରେ ଇଫ୍ରାୟିମ ଏପରି ଭାବେ ଭଙ୍ଗିତ ହେବ ଯେ ସେ ଆଉ ଜନସମୂହ ରୂପେ ରହିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଇଫ୍ରାୟିମର ମୁଣ୍ଡ ଶମରିୟା, ଏବଂ ଶମରିୟାର ମୁଣ୍ଡ ରେମଲିୟାର ପୁତ୍ର। ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେମାନେ ସ୍ଥିର ରହିବ ନାହିଁ। ଯିଶାୟ 7:7, 8.

ପାପତ୍ୱ, ଯାହା ପଶୁ ଉପରେ ଆରୋହିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ, ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରେ। ସେହି ରାଜାମାନେ "ଦଶ ରାଜା" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଅଜଗର-ଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହି ରାଜା, ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତିରର ବେଶ୍ୟା ବ୍ୟଭିଚାର କରେ। ସେହି "ଦଶ ରାଜା" ପାପତ୍ୱର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ ହୋଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ମଧରେ ପ୍ରମୁଖ ରାଜା ହେଉଛି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର। ଏହିପରି, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ମଧ ଇସ୍ରାଏଲର ଦଶ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ରାଜା ଆହାବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। "ସାତ" ସଂଖ୍ୟା "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ"ର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପାପତ୍ୱକୁ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ ରାଜ୍ୟ କରୁଛି, ଏବଂ ସେ ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଆସୀନ ଅଛି।

ଏଠାରେ ସେହି ମନ ଅଛି, ଯାହାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି; କାରଣ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନୀମାନେ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ବୋଲିଥିବା ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି ଯେ, ସେହି ରାଜ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଉପରେ ସେହି ବେଶ୍ୟା ଶାସନ କରେ, ସେହି ଏକେ ସତ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସେ ସାତୋଟି ପର୍ବତ ଉପରେ ମଧ ଶାସନ କରେ, ଏବଂ ମିଲେରାଇଟମାନେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ "ପର୍ବତ"କୁ ଏକ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ମଧ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କର ଏକରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଥାଏ।

ପର୍ବତମାନେ ମଧ ଏକ କଳିସିଆର ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ମହିମାନ୍ୱିତ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ" ଦେବଙ୍କ କଳିସିଆକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଯିହୁଦା ଓ ଯେରୁଶାଲେମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମୋଜଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶାୟ ଯେ ବାକ୍ୟ ଦର୍ଶନ କଲେ। ଆଉ ଶେଷକାଳରେ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ପର୍ବତ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଶିଖରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ; ଆଉ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରବାହିତ ହେବେ। ଅନେକ ଲୋକ ଯାଇ କହିବେ, ଆସ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତକୁ, ଯାକୁବଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଉ; ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲିବୁ; କାରଣ ସିଓନରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାହାରିବ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯେରୁଶାଲେମରୁ। ଯିଶାୟ ୨:୧–୩।

"ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଘର" ହେଉଛି ତାଙ୍କ ର କଳିସିଆ, ଏବଂ ସେହିଟି ଗୋଟିଏ "ପର୍ବତ" ଅଟେ। ମହା ବେଶ୍ୟ । ସାତଟି ପର୍ବତ ଉପରେ ବସିଛି, ଏହା ଦ୍ୱ ।ରା ଚିହ୍ନ ିତ ହୁଏ ଯେ, ସେ ସମସ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଶାସନ କରେ, ସେପରି ସମସ୍ତ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ ଶାସନ କରେ। ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ କଳିସିଆ ଏବଂ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ତାହାର ନିୟନ୍ତ୍ର ଣ ରହିଛି।

ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ଦର୍ଶନ ଯିଶାୟଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲା ବୋଲି ସେ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆମେ ଏମାତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ କଲୁ, ସେହି ଦର୍ଶନ ଆଗକୁ ଚାଲିଥାଏ, ଏବଂ ଏହା ଅଧ୍ୟାୟ ଚାରିରେ ମଧ ସେହି ଏକେଇ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଅଟେ; ଏବଂ ଯିଶାୟଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଏହା ସେହି "ଏକେଇ ଦିନ" ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ କହନ୍ତି, "ଆସ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତକୁ, ଯାକୋବଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଉପରକୁ ଯାଉ।" ସେହି ଏକେଇ ସମୟକାଳରେ "ସାତ ନାରୀ" ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ସାତ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଧରି କହିବେ, ଆମେ ଆମ ନିଜ ରୁଟି ଖାଇବୁ, ଏବଂ ଆମ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବୁ; କେବଳ ତୁମ ନାମରେ ଆମକୁ ଡାକାଯାଉ, ଯେଣେକି ଆମର ନିନ୍ଦା ଦୂର ହେଉ। ସେହି ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାଖା ସୁନ୍ଦର ଓ ଗୌରବମୟ ହେବ, ଏବଂ ଭୂମିର ଫଳ ଇସ୍ରାଏଲରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍‌କୃଷ୍ଟ ଓ ଶୋଭନୀୟ ହେବ। ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ସିଓନରେ ଯିଏ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଯାଇଛି, ଏବଂ ଯିରୂଶାଲେମରେ ଯିଏ ରହିଯାଇଛି, ସେ ପବିତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୂଶାଲେମରେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ମଧରେ ଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ: ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଚାରର ଆତ୍ମା ଓ ଦହନର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସିଓନର କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ମଳିନତା ଧୋଇଦେବେ, ଏବଂ ଯିରୂଶାଲେମର ରକ୍ତଦୋଷକୁ ତାହାର ମଧ୍ୟରୁ ପରିଶୋଧନ କରିଦେବେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଓନ ପର୍ବତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାସସ୍ଥାନ ଉପରେ ଓ ତାହାର ସମାବେଶମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦିନରେ ମେଘ ଓ ଧୂଆଁ, ଏବଂ ରାତ୍ରିରେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିର ଦୀପ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବେ; କାରଣ ସମସ୍ତ ଗୌରବ ଉପରେ ଏକ ରକ୍ଷା ରହିବ। ଏବଂ ଦିନବେଳେ ଉଷ୍ମାରୁ ଛାୟା ପାଇଁ, ଏବଂ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ପାଇଁ, ଓ ଝଡ଼ ଓ ବର୍ଷାରୁ ଆବରଣ ପାଇଁ ଏକ ତମ୍ବୁ ଥିବ। ଯିଶାୟ 4:1–6.

ଯେ "ଦିନ" ଇଶାୟାଙ୍କ ଦର୍ଶନର ବିଷୟ, ସେହି ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ମହା ଭୂମିକମ୍ପର "ଘଣ୍ଟା"। ଯେ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନେ ଜୁଲାଇ 18, 2020 ର ନିରାଶାରୁ "ଫେରିଆସ" ବୋଲି ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଆବଶ୍ୟକତାମାନଙ୍କୁ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି, ଓ ଯେମାନେ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଏକତ୍ର କରାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଇସ୍ଲାମର ଚାରି ପବନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସିଲ୍ ହୋଇଯାନ୍ତି। ତାହା ପରେ ସେମାନେ ଏକ ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ଭାବେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାନ୍ତି, ଏବଂ ବାବିଲୋନରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିଆସିବାର ଆହ୍ୱାନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି; ଏହି ଆହ୍ୱାନ ଭୂମିକମ୍ପ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନରେ, ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଝୁଣ୍ଡ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିଆସିବାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଶୁଣନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, "ଆସ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତକୁ, ଯାକୁବଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଉପରକୁ ଯାଉ।"

ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ରେ ସେହି ମହା ବେଶ୍ୟା ନିଜ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ। ଯେମାନଙ୍କର ନାମ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଜୀବନପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇନାହିଁ, ସେମାନେ ସେହି ବେଶ୍ୟାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ତାହାର ଅଧିକାର ଅଧୀନକୁ ଆସନ୍ତି। ସେହି ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଯିଶାୟା "ସାତ ସ୍ତ୍ରୀ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି। ସେହି "ସାତ ସ୍ତ୍ରୀ" ହେଉଛନ୍ତି ସେହି "ସାତ ପର୍ବତ" ଯାହାଉପରେ ପାପାସୀ ଶାସନ କରିବ, ଯେପରିକି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବାଧ କରେ, ଯାହା କଥା ମଧ କହିବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାପାସୀୟ ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରାଇବ।

ସେହି "ସାତ ଜଣ ନାରୀ ଏକ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ୁ ଧରିବେ," ଏବଂ ସେହି "ପୁରୁଷ" ହେଉଛନ୍ତ ି ସେହି "ପୁରୁଷ" ଯାହାଙ୍କ ୁ ପୌଲ "ପାପର ପୁରୁଷ" ବୋଲି ଚିହ୍ନ ିତ କରନ୍ତ ି। ସେହି ପରୀକ୍ଷ ।ର କାଳରେ ଯେମାନେ "ଯିରୁଶାଲେମରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ପ୍ର ତ୍ୟେ କେ।" ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସେହି ସମୟକାଳରେ ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଜୀବନର ପୁସ୍ତ କରେ, ଜଗତର ଭିତ ିପ୍ର ସ୍ତ ର ପୂର୍ବରୁ ବଳିଦାନ ହୋଇଥିବା ମେଷଶାବକଙ୍କ ପୁସ୍ତ କରେ, ଲିଖିତ ଅଛି। ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେ ଣୀ,

ଯେମାନେ "ପାପର ପୁରୁଷ"ଙ୍କ ୁ ଧରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ତ୍ର ୟୋଦଶ ଅଧ ାୟରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ପାପର ପୁରୁଷଙ୍କ ୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି।

> ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବା ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବେ, ଯେମାନଙ୍କର ନାମ ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ବଧ ହୋଇଥିବା ମେଷଶାବକଙ୍କ ଜୀବନପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇନାହିଁ। କାହାରି କାନ ଥାଏ, ସେ ଶୁଣୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:8, 9.

ବିଶାଳ ଭୂମିକମ୍ପର "ଘଣ୍ଟା", ଯାହା ହେଉଛି ରବିବାର ନିୟମର ସଙ୍କଟ, ସେହିଟି ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରର ଉପସଂହାର; ଏବଂ ବିଚାର ଏହାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ ତୁମର ନାମ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ମିଳିଲା କିମ୍ବା ଲିପିବଦ୍ଧ ମିଳିଲା ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେହି ସମୟରେ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ବିଚାରର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛି। ଯେମାନେ "ପାପର ମନୁଷ୍ୟ"କୁ ଆଶ୍ରୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜ "ରୁଟି" "ଖାଇବେ, ଏବଂ" ନିଜ "ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବେ", କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକ ଆକାଙ୍କ୍ଷା ହେଉଛି "ତୁମର ନାମରେ ଡାକାଯିବା"।

ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମୂଳକ ଆସ୍ଥା-ଘୋଷଣାକୁ ଅବିକଳ ରଖିବେ (ନିଜମାନଙ୍କର ନିଜ ରୁଟି ଖାଇବେ), ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟଗତ ପରିଚୟକୁ ମଧ୍ୟ ଅବିକଳ ରଖିବେ (ନିଜମାନଙ୍କର ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବେ), କିନ୍ତୁ "ପାପର ମଣିଷ"-ର ନାମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। "ପାପର ମଣିଷ"-ର ନାମ ହେଉଛି "କାଥୋଲିକ", ଯାହାର ଅର୍ଥ "ସାର୍ବଜନୀନ"। ଯେମାନେ "ପାପର ମଣିଷ"-କୁ ଧରି ରଖନ୍ତି, ସେମାନେ "ସାର୍ବଜନୀନ ମଣ୍ଡଳୀ"-ର ଅଂଶ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଯାହା କାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଟେ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର "ନିନ୍ଦା"କୁ "ଦୂର କରିବା" ପାଇଁ ସେହି ସମ୍ପର୍କକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରନ୍ତି।

"ନିନ୍ଦା" ଶେଷ ଦିନମାନରେ ସମସ୍ତ କଳିସିଆ ଓ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ପଶୁର ଦୁଇଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାଦାନକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟା"ରେ "ତୃତୀୟ ହାୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛି"। "ତୃତୀୟ ହାୟ" ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟା"ରେ ସପ୍ତମ ତୂରୀ ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ। ସପ୍ତମ ତୂରୀ ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମ। "ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟା"ରେ ଇସ୍ଲାମ ଆଘାତ କରେ, କାରଣ ସମସ୍ତ ତୂରୀ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସ ଜୁଡ଼ି ବଳପୂର୍ବକ ରବିବାର ଉପାସନା ଉପରେ ନ୍ୟାୟବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ବ୍ୟବହାର କରିଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ଅଟେ।

ଯେତେବେଳେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ବିଧି ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର "ଜାତୀୟ ପତନ" ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ "ଜାତିମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେବେ।" ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଇସ୍ଲାମହିଁ ସେହି ଶକ୍ତି ଯାହା ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରେ, ଯେପରି ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକରେ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ତାହାପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛ, ଏବଂ ଜଣେ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ; ତାହାର ନାମ ଇଶ୍ମାଏଲ ରଖିବ; କାରଣ ପ୍ରଭୁ ତୁମର ଦୁଃଖକୁ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବନ୍ୟ ମଣିଷ ହେବ; ତାହାର ହାତ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ, ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ହାତ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 16:11, 12.

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର "ନିନ୍ଦା" ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ। ପୃଥିବୀର କଳିସିଆମାନେ ଓ ଜାତିମାନେ ସଂଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘର ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧିକାର ଅଧୀନକୁ ଆସିବେ, ଯାହା ଉପରେ କାଥୋଲିକ କଳିସିଆ ଶାସନ କରୁଛି। ପୋପ ସେହି ଏକ-ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଆସୀନ ହେବେ, ଯେପରି 330 ମସିହାରେ କନଷ୍ଟାନ୍ଟିନ ପାପାସୀଙ୍କୁ ତାହାର ଆସନ ଦେଇଥିଲେ। ଜାତିମାନେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବେ ଯେ, ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ମାନବଜାତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣାଯାଉଥିବା ଯୁଦ୍ଧକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷମତା କେବଳ ଏକତ୍ର ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରାହିଁ ସାଧ ହେବ, ଯାହା ପାଇଁ କୌଣସି ନୈତିକ ଅଧିକାରୀତ୍ୱର ଅଧୀନତା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କହିବ ଯେ ସେହି ଅଧିକାରୀତ୍ୱ ହେଉଛି ରୋମୀୟ କଳିସିଆ। ଯେପରି 533 ମସିହାରେ ଜଷ୍ଟିନିଆନ କାଥୋଲିକ କଳିସିଆକୁ ତାହାର ମହାନ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। 496 ମସିହାରେ କ୍ଲୋଭିସ କାଥୋଲିକ କଳିସିଆ ପାଇଁ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ତାହାର ସାମରିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦର ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ।

> ଏବଂ ମୁଁ ଯେ ପଶୁକୁ ଦେଖିଲି, ସେ ଚିତାବାଘ ସଦୃଶ ଥିଲା; ତାହାର ପାଦ ଭାଲୁର ପାଦ ପରି, ଏବଂ ତାହାର ମୁହଁ ସିଂହର ମୁହଁ ପରି ଥିଲା; ଏବଂ ନାଗ ତାହାକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି, ନିଜ ସିଂହାସନ, ଏବଂ ମହା ଅଧିକାର ଦେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:2।

ଏକବାର ପ୍ରତିମାଟି ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ତେବେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ—ଯେମାନେ ଇସ୍ଲାମର ଆକ୍ରମଣଦ୍ୱାରା କ୍ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି—ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଇସ୍ଲାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହୃତ ସାର୍ବଜନୀନ "ନିନ୍ଦା" ସେହି "ନିନ୍ଦା" ନୁହେଁ, ଯାହାକୁ ନେଇ "ପାପର ମନୁଷ୍ୟ" (ଯେଜେବେଲ୍) ପ୍ରକୃତରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲା। ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବରେ, ଜଗତ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଯେଜେବେଲ୍‌ଙ୍କର ଇସ୍ଲାମ ପ୍ରତି କିଛିମାତ୍ର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ, ବରଂ ତାହାର ହୃଦୟର ଆକାଂକ୍ଷା ହେଉଛି ଏଲିୟାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା, ଯେପରି ହେରୋଦିଆ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ।

"ଜ୍ଞାନ ଯାହାର ମନରେ ଅଛି," ସେହିଯେ "ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ମନ," ଏବଂ "ଜ୍ଞାନୀମାନେ" ସେମାନେ, ଯେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ସେହି "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ, ଯାହା ଯୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତବାଣୀର ମୋହର ଖୋଲିଦେବାବେଳେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

> ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରି ରଖିବାନି; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ। ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଆଉ ଅନ୍ୟାୟ କରୁ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଆଉ ଅଶୁଚି ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ଧର୍ମୀ, ସେ ଆଉ ଧର୍ମୀ ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଆଉ ପବିତ୍ର ହେଉ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:10, 11.

"ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ସେହି ସାତଟି ପର୍ବତ, ଯାହାର ଉପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବସିଛି," ଏହା ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେ ପାପାସୀ ଉଭୟ କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଶାସନ କରିବ। ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କର ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ଥାଏ, ଏବଂ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସଂଜ୍ଞାପିତ ଓ ବୁଝିବାକୁ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ପ୍ରତୀକମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉଭବ ହୁଏ ଯେ, ପଦ୍ୟଟି ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି ଯେ ମୁଣ୍ଡମାନେ ହିଁ ପର୍ବତମାନ; ତେବେ ମୁଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ (ରାଜ୍ୟକୌଶଳ) ଓ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ (କଳିସିଆକୌଶଳ) ପୃଥକ୍‌ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଆଧାର ଥାଇପାରେ? ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଅନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇ, ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବା ପଶୁମାନଙ୍କଠାରୁ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଓ ପାପାଲ ରୋମ—ଉଭୟଙ୍କୁ—"ଭିନ୍ନ" ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

ଯେତେବେଳେ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ଆଣାଯାଏ (ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି), ତେବେ ଆମେ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ରୋମର ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗକୁ ଦେଖୁଥାଉ, ଯାହା ପୁରୁଷ, ନାରୀ, ପୁରୁଷ, ନାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଦୋଳାୟମାନ ହୁଏ। ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ (ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ), ଯାହା ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କରେ, ଗୋଟିଏ ଶିଙ୍ଗ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡ ଅଟେ। ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟକୁ, ଅର୍ଥାତ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯେହିଁ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟକୁ ସେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏମିତି ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ରାଜନୈତିକ ଶାସନକଳା ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚ-ଶାସନକଳାର ସଂଯୋଗକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସାତୋଟି ମୁଣ୍ଡ, ଯେଉଁମାନେ ସାତୋଟି ପର୍ବତ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ଚର୍ଚ୍ଚ-ଶାସନକଳା ଓ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ରାଜନୈତିକ ଶାସନକଳା।

ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି; କାରଣ ସେଠାରେ ଶେଷ ରାଜ୍ୟଟି, ଯାହାକୁ ମିଲରାଇଟମାନେ ରୋମର ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ବୋଲି ବୁଝିଥିଲେ, ଲୋହା ଓ ମାଟିଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଲୋହା ଓ ମାଟିକୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଛି, ଯଦ୍ୟପି ପ୍ରକୃତରେ ଲୋହା ମାଟି ସହିତ ମିଶେ ନାହିଁ। ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ "ଲୋହା ଓ ମାଟି" ବିଷୟରେ ମତାମତ ଦିଆନ୍ତି, ସେ ଏହାକୁ ଚର୍ଚ୍ଚ-ଶିଳ୍ପ ଓ ରାଜ୍ୟ-ଶିଳ୍ପର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯେପରି ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଛୋଟ ଶିଂ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସତରହର ସେହି ମୁଣ୍ଡମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ପର୍ବତମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।

"ଆମେ ସେହି ସମୟକୁ ଆସିପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଟି ସେହି ପ୍ରତିମାର ପାଦଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହେଉଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଲୋହା କାଦାମାଟି ସହିତ ମିଶିଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଜଣେ ଜନସମୁଦାୟ ଅଛନ୍ତି, ଏକ ମନୋନୀତ ଜନସମୁଦାୟ, ଯାହାଙ୍କର ବିବେକଶକ୍ତି ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେମାନେ ଭିତିର ଉପରେ କାଠ, ଘାସ, ଓ ଖୋଇ ରଖି ଅପବିତ୍ର ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାବାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣ ଦେଖିବେ ଯେ, ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ପୃଥକ୍କରଣକାରୀ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି ସପ୍ତମ-ଦିନର ବିଶ୍ରାମବାର। ଯଦି ଶାସନସତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ସେପରି ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ସମ୍ମାନ କରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥାନ୍ତା ଏବଂ ସେହି ବିଶ୍ୱାସର ପକ୍ଷରେ ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତା, ଯାହା ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ପବିତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନେ ଏହି କୃତ୍ରିମ ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ସମର୍ଥନ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାପାସତ୍ତାର ଏହି ସନ୍ତାନର ପାଳନ ସହିତ ମିଶାଇବେ, ଏହାକୁ ସେହି ବିଶ୍ରାମବାରଠାରୁ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର କରିଛନ୍ତି ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଣ୍ଟା ପବିତ୍ର ରଖିବେ ବୋଲି ତାହାକୁ ପୃଥକ୍ କରି ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ରୂପେ ସହସ୍ର ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ। ଧର୍ମୀୟ କୌଶଳ ଓ ରାଜନୈତିକ କୌଶଳର ଏହି ମିଶ୍ରଣଟି ଲୋହା ଓ କାଦାମାଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏହି ଏକତା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ଦୁର୍ବଳ କରୁଛି। ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତିରେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସମ୍ବଳିତ କରିବା ମନ୍ଦ ପରିଣାମ ଆଣିବ। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରାୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହନଶୀଳତାର ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିସାରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ରାଜନୀତିରେ ନିବେଶ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପାପାସତ୍ତା ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅକାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜେଇ ପ୍ରତିଘାତ କରିବ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168, 1169.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

"ଆମ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ, ଏବଂ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶୈତାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଏହି ଦୃଶ୍ୟରେ, ଯିହୋଶୂୟ ମହାଯାଜକ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟରେ ଶୈତାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଡ଼ ପାପୀମାନେ ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦନ କରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନକାଳରେ ନିଜ ପ୍ରଲୋଭନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ କରାଇଥିବା ପାପଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଏବଂ ଜୋର ଦେଇ କହେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଅତିକ୍ରମଣମାନଙ୍କ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କରାଯିବା ଉଚିତ। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କହେ ଯେ, ଦୁଷ୍ଟତାର ମିଳିତ ଶକ୍ତିବଳଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେବକଦୂତମାନଙ୍କ ରକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ସେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଗତ ସହିତ ଆଞ୍ଜଳ ଆଞ୍ଜଳ କରି ବାନ୍ଧି, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଅର୍ପଣ କରାଇ ପାରୁନାହିଁ। ରାଜାମାନେ, ଶାସକମାନେ ଓ ରାଜ୍ୟପାଳମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଚିହ୍ନ ରୋପିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ନାଗରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି, ଯେ ସାଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ—ଅର୍ଥାତ୍ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି—ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଏ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁତାରେ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ବାରବ୍ବାଙ୍କୁ ବାଛି ନେଇଥିବା ପସନ୍ଦର ଦୋଷରେ ମଧ୍ୟ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି।"

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଜଗତ ସହ ଏକ ବିବାଦ ଅଛି। ଯେତେବେଳେ ବିଚାରାସନ ବସିବ, ଏବଂ ପୁସ୍ତକମାନେ ଖୋଲାଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଭୟାବହ ହିସାବ ନିପଟାଇବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯଦି ଶୈତାନୀ ଭ୍ରମ ଓ ପ୍ରତାରଣାଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧ ଏବଂ ମୋହିତ ହୋଇନଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଭୟଭୀତ ଓ କମ୍ପିତ କରିଦେଇଥାନ୍ତା। ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଜନ୍ମିତ ପୁତ୍ରଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଜଗତକୁ ହିସାବ ଦେବା ପାଇଁ ଡାକିବେ, ଯିହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥରେ ଜଗତ ପୁନର୍ବାର କୃଶରୋପିତ କରିଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଯାତନା କରି ତାଙ୍କୁ ସାମ୍ମୁଖିକ ଲଜ୍ଜାରେ ପକାଇଛି। ଜଗତ ତାଙ୍କର ସନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛି; ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ, ପ୍ରେରିତମାନେ, ଓ ସନ୍ଦେଶବାହକମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛି। ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ସହକର୍ମୀ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ

ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହିସାବ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ।” Testimonies to Ministers, 38, 39.